Salmasius.
Beyse ad 17. octob. 44.

367.

Nobilissime Vir:

Tuas velim de calo tactus sis. Sed qui te dicendo Lucas Tactinus mirabiles profectibus meos legis et facendo ipsius das. eiusmodi sis illa sua, a gemino fratre clarissimorum tibi impetrare, fortitudinem ad te audire, ad amara studiorum, ad ipsas meras Musas si nihil conjugium, et districtus de Aloi fulmine, non Lares essent! Macte, mi Heros, ingentis animi generositate inuictâ, et si amicos etiam patris de suo conflare quod ad nobile institutum faciat, et avocandi tibi ab inutili dolore, ecce mihi inter primos curam sollicitudinem excutis, et si videndi Tuas nondum videre, videndi audias, at cum Nouo Pontifici me more gentili; quinimo deinde etiam de Lectione capulari Papae dissuadeas, at qui Paryginus et Marforio maledicendi voluptate eminus inuidere audeam. Abjicio substitutionem de Roma, quâ, si tibi arrideat, gratiae controuersia divini deinde possit. Ignosce mihi Libertati. Natalem Hagae demum tibi Lucinae obtundere. Inuitam cogere illa tui alacritas ut jam nunc illas explicitare. Deinde nouitatis gratia captare tibi fuit, cum extimes de Tuis Tuliolum